

ASKERİ SAVCI : Hâkim Kd.Yüzbaşı Yaşar DEĞERLİ
 Z.K. : Svl.Me. Semiha Çöğürlü
 S.YERİ-TARİHİ : Sıkıyönetim As.Savcılık Sorgu Odası 2/ Temmuz/1973

Getirilmiş olduğu görülen sanık MUZAFFER ORUÇOĞLU serbestçe huzura alındı.

SANIK HÜVİYETİ : MUZAFFER ORUÇOĞLU, Mehmet oğlu Sıdika'dan 1949 yılında doğma Kars İli Göle İlçesi Büyükboğatepe'nüfusunda kayıtlı olup örgütsel faaliyetleri nedeni ile belli bir oturma yeri olmayıp İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi üçüncü sönestr de 1093 numaralı öğrenci ve halen öğrencilik hukukunu kaybetmiş.

Sanığın başlangıçtan beri sürdürmüş olduğu örgütsel ilişkileri ve kendisine bu ilişkiler sonucu isnad edilen suç anlatılıp olaylar hatırlatılarak SORULDU :

Ben daha önce Emniyet makamları tarafından sorgulandım. Başlangıçta 21 Nisan 1973 geçesi Güvenlik kuvvetlerince yakalanmanın verdiği korku ve heyecanla dilimde bir tutulma oldu. Bu yüzden örgütsel ilişkilerime dair geçmiş faaliyetlerimi almış sahifeden ibaret bir metinle el yazısı ile ifade ettim. Ayrıca iki sahifelik muhtarın öldürülmesi olayına ilişkin el yazması ek ifademi yazdım ve ilgili makamlara tevdi ettim. Bununla beraber usulî bir ifade almak gereklerine uyularak Emniyet makamları beni yine de ayrıca sorguladılar ve olaylar dizisini bana tek tek sorarak tesbit yaptılar. Ben bahsettiğim ifadelerimdeki kapsamı ve olaylar hakkındaki sözlerimi aynen kabul ediyorum. Ben Emniyette vermiş olduğum ifademde olayları tesir altında kalmaksızın ve baskıya tabi tutulmaksızın anlattım. bir bakıma bu ifadelerim dahi gerçek düzeydeki örgütsel olgular yanında yetersiz ve noksan kalmaktadır. Bunları da size ifade edeceğim. Ben hiç bir maddi maddi tesir altında kalmaksızın örgütsel ilişkilerimi maddi olaylara dayandırarak açıkladım dedi.

Şayet eski ifademde bir takım noksanlıklar ve beyan etmediğim hususlar var ise bunlar bana bu konuda bir şey sorulmadığı ve örgütsel ilişkilerim konusunda somut bir hatırlatma olmadığı içindir. Dolayısıyla şimdiki ifademde elimden geldiğince bu noksan kısımları da tamamlamaya ve örgütsel ilişki zincirini hiç bir halka atlamadan ortaya koymaya çalışacağım.

Ben Rize İlköğretmen okulunda başarılı bir öğretim devresi sonunda 1968-1969 ders yılında çapa yüksek Öğretmen okulu Matematik kısmına girdim. Okula başladığım sırada içinde bulunduğum çevre ve koşulların etkisi ile Marksist-Leninist ideolojiye karşı sempati duymaya ve bu yolda kendimi fikren yetiştirmeye başladım. Benim sol ideoloji uğrunda formasyon kazanmama İbrahim KAYPAKKAYA başlangıçta etkili olan bir kimsedir. Keza Mehmet ÇETİN'de bu konuda yardımlarda bulunmuştur. Okula girmiş olduğum zaman solcu öğrenciler yönünde kurulan Çapa Fikir Kulübü etrafında küşlenmişlerdi. Eğitim ve organize faaliyetler fikir kulübü kanalı ile yürütülüyordu. 1968-1969 dönemindeki FKF başkanı İbrahim KAYPAKKAYA idi. Ben de yönetici kadroda yer almıştım. Çok geçmeden Ekim-1969 tarihinde Fikir kulüpleri DEV-GENÇ'e dönüştü. Bu dönüşümden sonra DEV-GENÇ içerisinde bir takım teorik görüş ayrılıkları belirirdi. Başlıca sosyalist Aydınlik ve Proleter Devrimci aydınlık grupları etrafında Genç öğrenci kitleleri kendi örgütsel düşüncelerini hakim kılmaya çalışacak şekilde fikir mücadelelerini sürdürüyorlardı. Bu sırada hatta FKF döneminde bile Çapa Öğrencileri olarak FKF nin ve DEV-GENÇ'in üyeleri olarak Türk Solu, Sosyalist Aydınlik, Proleter Devrimci Aydınlik ve daha sonra İşçi Köylü gibi sol eğitime ve sol ideolojinin yerleşmesine hizmet eden yayın organlarından Fahri Hizmetlerde bulunuyordum. Bilhassa bu organların dağıtılmasında hizmet ettikten başka Marksist-Leninist ilkeler doğrultusundaki fikirleri de işçi-Köylü çevrelerinde etkin bir şekilde yaymaya ve propagandaya etmeye çalışıyorduk. Edirneye bağlı Keşan'a yakın bir köyde İşçi-Köylü gazetesi dağıtıp konuşma yaparken yakalandık Edirne'de bir süre tutuklu kaldık. Hatırladığımız kadarı ile bu olay 1970 senesinin Sonbahar aylarında vukubulmuştu. İstanbul'un içindeki çeşitli fabrika ve Toplu işyerlerinde de aynı faaliyeti sürdürmüştük. bunlardan şu veya bu fabrika şeklinde bir belirlemede bulunamayacağım. Bizim için yer değil işçi faaliyetimizin konuşma idi. Diğer yandan bir çok fabrika ve işyerinde çalışmam itibarıyla de herhangi bir isim belirtmeyi gereksiz buluyorum. Yalnız çalışmalarımızın somut bir sonucu olarak Petriks Pil Fabrikasındaki grevin uzun süre devam etmesinde yapmış olduğumuz çalışmalar etkili olmuştur. Diğer bir çok fabrika

(Sanık MUZAFFER ORUÇOĞLU'nun ifadesinin devamıdır)

TUSTA 129
ARŞİV

ve işyerlerinde aktif eylemlere geçilmesinde yapmış olduğumuz propaganda ve bilinçlendirme faaliyetleri ile işçinin sömürüldüğünü ve patron tarafından onun sırtından büyük kazançlar sağlandığını hatırlatıp ona istismar bilincini aşıladık. 15-16 Haziran 1970 kanlı olaylarının çıkmasında % 20 derecede bizler tarafından yapılan bilinçlendirme faaliyetleri etkisi olmuştur. Kanaatimce işçi motorunun bilinci de Devrim açısından benzerdir. Motor gücünü harekete geçirmek için benzin şarttır. 15-16 Haziran olaylarında ben İstanbul'da bulunmuyordum. Fakat sonucu Devrim açısından değerlendirdim. Buna göre DİSK bu sonucun alınmasında en önemli rolü oynamıştır. DEV-GENÇ etrafında kümelenen biz ise tali derecede bir fonksiyon icra etmişizdir. Geniş bir yayın olanağı ile işçi ve köylüyü bilinçlendirme yolunda gayretlerimizi birleştirmiştik. Türk Solu ve işçi Köylünün dağıtımı ve kitlelere yerleştirilmesi konusunda elimizden geleni yapıyorduk. 1971 yılı başlarında Piyer-Loti Caddesindeki Türk Solu dergisi bürosunda dergi postalamak için çalışmalar yaptığımız sırada basıldık ve benim ifademden aldılar Ben ayrıca bu sıralarda yapılmakta olan ve devrimci amaçla düzenlenen çeşitli toplantı ve formlara katılıyor bir yandan devrimci bilincimi artırmaya çalışırken diğer yandan bu toplantılardaki izlenimlerime göre durumu ilerki çalışmalarda değerlendirmeye bakıyordum. Daha önceki ifademde somut olarak hatırlıyabildiğim söz konusu toplantı, form ve açık oturumlardan bahsettim. 1970 döneminde DEV-GENÇ içerisindeki görüş ayrılığı keskin hatlarla ortaya çıktı. Ben proleter Devrimci Aydınlar tarafını tuttum. Doğu PERİNÇEK bu kanadın lideri durumunda idi. PDA Marksist-Leninist ilkelerden tabana mal edilmesi ve tabanda yürütülecek bilinçlendirme faaliyetlerinden hemen sonra kitlelerin aktif eyleme geçilmesi ve giderek proleteryanın öncülüğünde işçi Köylü diktatöryasını kurulmasını öneriyordu. Karşımızda bulunan sosyalist aydınlık grubu ise anarşizmi en büyük vasıta olarak kabul ediyor ve bu yoldan gevrimine ulaşılmasını düşünüyordu. DEV-GENÇ'in idaresine 1969-1970 ve 1971 Sıkıyönetimine kadar sosyalist aydınlık grubu hakim oluyordu. Ve Anarşizm temel düşüncesi etrafında DEV-GENÇ legal örgütüne T.H.K.O. T.H.K.Cephesi ve T.H.K.Partisi bir çok illegal örgütleri yapıyarak bunlar vasıtasıyla anarşizmi hakim kılmak istedi ve bu yanlış stratejisi yönünden de başarısız oldu. Kısa vadeli de olsa bizim ileri sürmüş olduğumuz görüşlerin haklılığı kendisini gösterdi. Çünkü bilinç temeline dayanmayan devrim hareketinin başarılması olanak dışıdır dedi.

Gerek Türk solu gerekse sosyalist aydınlık ve işçi köylü çevresinde yapmış olduğumuz çalışmalara katılan arkadaşlar İbrahim KAYPAKKAYA, Bora GÖZEN, Aslan KILIÇ, Cafer ŞEN Cem SOMEL, Hikmet ŞENSES İrfan KILIÇ ve diğerleri idi. Söz konusu yayınları çıkışına kadar hizmetlerini organize etmek dağıtmak ve bunun yanında bağış ve yardım toplamak görevlerimiz arasında idi. Devrimci yolda sürdürdüğümüz yayın ve propaganda çalışmaları ile 1971 Sıkıyönetim ilânına kadar geldik. Sıkıyönetim ilânından sonra bir kısım arkadaşlar tutuklandı. Ve bir kısmı da aranmaya başladı. Ele geçmeyen veya hiç aranmayan bir kısım proleter devrimci Aydınlar grubu arkadaşlar toplanarak yeniden örgütlenmek düşüncesini tartışmışlar. Bu tartışmada geçmişteki çalışmalar ve Dev-Genç'in yönetici kanadının izlediği yanlış yol eleştirilerek onları anarşizm yönündeki yanlış tutumları gözler önüne serilerek yeni bir örgütlenmeye gidilmesinin zorunlu olduğu görüşünde birleşildi. İlk kez Haziran -1971 tarihinde Bora GÖZEN bana yeni örgüt çalışmalarından söz ederek eski bir PDA'cı olarak Devrimci çalışmaya devam etmemi söyledi. Ve Ankara'ya giderek Nuri ÇOLAKOĞLU'nu görmemi emretti. Yeni kurulan örgütün ismi T.İ.K.P. idi. Bunu Ankara'ya gitmeden evvel İbrahim KAYPAKKAYA'dan öğrendim. Yalnız söyledim Ankara gidip geldikten sonra İbrahim'den öğrendim. Ankara'da Küçükcesat Semtinde Filiz Apt.da Çolakoğlu ile konuştuk. Çolakoğlu yapılacak çalışmalarından söz ederek işçi-Köylü kitlelerinin aktif eyleme geçirilmeden bilinçlendirilmesi gereğinden bahsederek benim Siverek Bölgesinde çalışmamı söyledi. Anladığım kadar ile Çolakoğlu örgütün Merkez Komitesi üyesi ve liderlik derecesinde yöneticisi idi. Çolakoğlu benim Siverek'te bir ev tutmamı ve bu evi örgüt üssü olarak kullanmamı ve orada bir kadro oluşturmamı söyledikten başka, bir takım aranan arkadaşların Suriye'ye geçmesi konusunda da tali derecede hizmetlerde bulunacağımı hatırlattı. Ben Siverek'e geldikten sonra bana verilen talimat ve tavsiyeye uyarak Ahmet GÜLEKEN'i buldum. Ahmet GÜLEKEN'le beraber Siverek'in dış mahallelerinde bir ev tuttum. Bilâhare GÜLEKEN aracılığı ile Devrimci kişileri tanımaya ve onları kazanmaya uğraştım. Benim Siverek'te tanışıpörgütsel ilişki kurduğum kimseler hatırladığım kadarı ile, Celal TELEK, Mehmet Bedri GÜLTEKİN, Celal ERDOĞMUŞ, Fatma EREZ, Sefer ÖZKE, Ali Turan, Abdurrahman KESKİN, Seyithan DOKAY, Mehmet KIRKAN(ŞAH) gibi militanlardı. Bunların yanı sıra aşırı

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

(Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun ifadesinin devamıdır)

sempatizan olup örgüt içerisinde eğitim faaliyetlerine katılan ve kendilerine çeşitli irtibatçılık gibi yan görevler verilen kimseler vardı. Bunlar hatırladığım kadari ile Şevket ÜÇÜNCÜ, Ramazan BALPTEK, Bayram LAÇIN gibi kimselerdi. İlk tanışmamızda bu kişilerin teorik eğitimleri konusunda çalışmalar yaptım çalışmalarını tutmuş olduğum evde ve Siverek'in dış semplerindeki başlarda sürdürüyordum. Ben Siverek DÖP başkanı Ramazan ÖZGÜL'ü aşırı sempatizan olarak tanıyorum. Kendisine teorik bazı yayınlar gönderdim. Herhangi bir aktif eylem konusunda görev tevcih etmedim. Bu şekilde oluşturduğum kadro içinde eğitim grupları ve hücreler kurarak ideolojimizin daha geniş bir alanda yaygınlaşmasına çalıştım. Eğitim grupları benim direktiflerime bağlı olarak hareket ediyorlardı. Bu şekildeki çalışmalarıma devam ederken Eylül 1972 tarihinde Nuri ÇOLAKOĞLU bana irtibatçı vasıtasıyla bir mektup ve haber gönderdi. Bunda benim Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Örgütüne gitmem söyleniyordu. Buradaki Şafak Hareketine yani Türkiye İhtilâlcı İşçi Köylü Partisi İlegal Örgütüne bağlı olarak çalış- gösteren Cengiz ÇANDAR atıl ANT, ve Şahin ALPAE gibi arkadaşları görerek onlarla eğitime yeniden yollayacağımız arkadaşlar konusunda anlaşmamı ve fikir birliğine varmamı istiyordu. Ben de Merkez Komite yetkilisinden aldığım bu talimat üzerine Suriye'ye geçtim. Geçişim yalnız başına ve Kilis'in bir hudut köyünden oldu. Şam'a giderek oradaki Demokratik Halk Kurtuluş Cephesinin İrtibat bürosu vasıtasıyla Suriye'nin Sur şehrindeki Gerilla Örgütü Eğitim kampına gönderildim. Muhayyem denen bu kampta Atıl ANT'ı, Şahin ALPAY'ı ve Cengiz ÇANDAR'ı gördüm. Bu arkadaşlar T.İ.İ.K.K. Örgütüne bağlı olarak Filistin Kurtuluş Örgütünde bulunuyorlar ve daha ziyade Türkiye'de örgütümüz adına Filistine gönderilen arkadaşların eğitim işlerinin organize ediyorlardı. Bir bakıma gönderilen arkadaşların bunlar vasıtasıyla örgüte referansı temin ediliyordu. Atıl ANT bana Türkiye'deki durumu ve örgüt içindeki çalışmalarını sordu Tutuklamalar olup olmadığını ve Sıkıyönetimin uygulaması hakkında da bazı hususları sordu. Ve El-Fetih örgütündeki durumun iyi olmadığını para sıkıntısı çekildiğini yeni Suriye Emin-El Hafız idaresinin Filistin Kurtuluş Örgütlerini ~~Kadasi-kadar~~ (silindi) Nurettin Adası kadar desteklemediğini dolayısıyla gerilla örgütünde yeteri kadar eğitim yapılamadığını ve çalışmaların verimsiz olduğunu söyledi. Bununla beraber ben 20 gün kadar kampta kaldım. Bu süre içerisinde kampta bulunan klasinkov M-1, Havan, Brownik gibi hafif silahların mekanik eğitimi gördükten başka, yakın boğuşma eğitimi, sapoşaj ve püskürtme hareketleri eğitimi ve diğer gerilla mukavemet eğitimlerini gördüm. Uzun yürüyüşler yaptık, bu arada bomba imali konusunda teorik ve pratik bilgiler edindik. Daha sonra ifade edeceğim gibi eylemlerde kullandığımız konserve kutusu yapısındaki bombaların yapılışını orada görerek tatbik ettim.

Siverek'e Suroç üzerinden döndüm. Gelirken oradan uzun dokuzluk bir brownik olmak üzere iki silah getirdim. Yalnız söyledim bana mektup verdiler ve bunu ÇOLAKOĞLU'na götürmemi söylediler. Dönerdönmez ÇOLAKOĞLU'na giderek durumu anlattım. Çalışmalar hakkında bilgi verdim. ÇOLAKOĞLU benim Siverek'e dönerek çalışmalara devam etmemi söyledi ve yukarıda bahsettiğim silahları ÇOLAKOĞLU'ndan alarak Siverek'e getirdim. Aynı evde örgütsel çalışmalarımı devam ettiriyordum. Bu esnada yeni tanıştığım Ali TURAN'ı Filistin'gerilla örgütüne Eylül Sonu veya Ekim başlarında gönderdim. Ali bir süre orada kalıp eğitim gördü ise de kalp büyümesinden rahatsızlanarak döndü gelirken de iki çin bombası ile bir adet tahrip kalıbı getirmiş bunu bana geldikten sonra söyledi. Yalnız bombayı ve tahrip kalıbını İrfan ÇELİK'le beraber bir otelde bırakmışlar. Ali TURAN sonra kendisi giderek bu bombaları getirip evinde gizledi. Bilâhare bu bomba İbrahim KAYPAKKAYA'nın isteği üzerine Tunceli'ne gönderildi. Tunceli'ye bombayı Ali YILDIZ isimli bir öğrenci götürmüştü. Ali Yıldızla buluşmamız Tüfekçi Abdurrahman KESKİN aracılığı ile olmuştur. İbrahim mektubunda malzeme darlığından bahsediyordu. Ve çalışmalarını soruyordu. Siverek'e dönük olarak yaptığım devrimci çalışmalarda bir noktaya kadar başarı sağladım da bunu kafi görmüyordum. Her ne kadar bölücü düşünce, Milli Mesele konusunda Siverek'te uygun bir ortam mevcutsa da çalışmalarını olumsuz kılan diğer koşullarda mevcuttur. Fakat şunu ifade edeyim ki Siverek ve çevresinde örgütümüzün ön gördüğü silahlı mücadele hareketinin objektif koşulları vardır. Yalnız aşamalı olarak hareket etmek ve bilinç seviyesini yükseltmek lazım geliyordu. Vermiş olduğum raporlarda bu hususlara açıkça temas ettim.

(Sanık MUZAFFER ORUÇOĞLU'nun ifadesinin devamıdır)

Hatırladığım kadarı ile Aralık-1971 ayı başlarında Nuri ÇOLAKOĞLU bana Devrimci çalışmalarına katılması ve bilinçlendirme faaliyetlerinde bulunması için Kazime ERTEN ve Taylan ERTEN'i gönderdi. Bana yazdığı mektupta arkadaşları yerleştir ve bölgede çalışmalarına yardımcı ol diyor ve onların emrine gönderildiğini söylüyordu. Kazime Erten ve Taylan ERTEN çalışmalarını başladıkta bir süre sonra Ankara'da bu defa Cüneyt AKALIN geldi. Ben Cüneyt'i karşıladım. Cüneyt'in geleceğini irtibat buluşması ile öğrenmiştim. O zamanki irtibat parolamız ve buluşma yerimiz Siverek Garajı idi. Parolalar muhtelif olup zamana göre değişiyordu. Garajda muhtelif parolaların kullanıldığı vaki'dir. O zaman hangi parolanın kullanıldığını hatırlamıyorum. Ancak tüfekçi Abdurrahman KESKİN'in kullanması için verdiğim parola "Gazocağı Tamir edildi mi" idi. Keza Sipahi Pazarındaki ismini hatırlamadığım Terzi de "Ustamın elbisesi bitti mi" parolasını kullanıyordu. Bunları kuşkuğuz hatırlıyabiliyorum. Cüneyt AKAL beraberinde Hasan ERTİN'le Suriye'ye gideceğini söyledi. Hasan ERTİN'i ben temin etmiş değilim. Zannediyorum Nuri ÇOLAKOĞLU Ankara'dan bu yolda talimat vermiş. ÇOLAKOĞLU yakalandıktan sonra, Güvenlik Kuvvetleri bizim evde basarak benim olmadığım bir saatte Taylan'ı ve Kazime'yi de yakalamışlar. Yakalanma olaylarından bir süre sonra Ankara'ya gidip Nuri ÇOLAKOĞLU'na durumu anlattım. Çolakoğlu beni suçladı. Ve çalışmalarını eleştirdi. Ben de kendisine bu olaylarda bizi yakalananların kendi kusuru olduğunu ve bütün imkansızlıklara rağmen çalışmalarını güç şartlara rağmen devam ettirdiğini bildirdi. ÇOLAKOĞLU bana Siverek'e dönmemi ve çalışmalara devam etmemi emretti. Ben Siverek'e geldim. Tekrar çalışmalara başladım. Her ne kadar Kazimelerin kaldığı evde ve diğer ev deşifre olmuşsa da yukarı evde kalmaya devam ettim. Kazimelerin kaldığı evin basılmasından sonra ortadaki evde yani dış mahallede bulunan bir evde kaldığım sırada Güvenlik Kuvvetlerince basılacağımızı ve sarıldığımızı anlıyarak kaçmayı başardık. O zaman evde Ziya ULUSOY, Bedri GÜLTEKİN ve Ahmet GÜLEKEN vardı. Buradan diğer eve geçmek suretiyle çalışmalara devam ettim. Benim Ankara'ya gidip dönüşüm Ocak-1972 başlarına rastlamaktaydı. Ben bu sıralarda daha ziyade gizlenmek ve güvenlik çalışmalarını izlemekle vakit geçirdim. Şubat sonları veya 1972 Mart başlarında örgüt hizmetlerinde kullanmak düşüncesi ile bir teksir makinası elde edilmesi fikri üzerine plân kurdum. Lisenin Teksir makinası olduğunu Ahmet GÜLEKEN öğrenmişti. Tarihini kat'i olarak hatırlıyamıyorum. Ancak teksir makinasını çalmak için Ahmet GÜLEKEN'in evinde bir toplantı yaptık. Bu toplantıda arkadaşlara görev verdik. Celal TELEK Ahmet GÜLEKEN, ve Celal ERDOĞDU söz konusu toplantıya katıldılar. Celal ve Ahmet yani Celal ERDOĞMUŞ ve Ahmet GÜLEKEN'i hatırlıyabildiğim kadarı ile lisenin kapısında gözcü bırakacak ben ve Celal TELEK'le içeri girecektik. Bu plân üzere ertesi gece uygulamaya geçtik. Lisenin ön kapıya yakın duvarından atlayarak içeri girdik ben iç kapıyı tornavida ve anahtarla açtım. İkinci kattaki odada bulunan teksir makinasını aldık. Göreve başlarken kapıdaki arkadaşlara iki tabanca vermiştim. Bunlar Map ve uzun namlulu 9 luk tabir edilen tabancalardı. Dışarı çıkıp sür'atle uzaklaştık. Daha sonra Celal TELEK bu makinayı bir kavaklağa götürerek sakladı. Ben makinayı Siverek çalışmalarında kullanmak için almadım. Uzun vâdeli örgüt hizmetinde kullanmak ve örgütsel bir eylem olarak çaldık. Bilâhère gelişen olaylar benim Siverek'ten ayrılmama sebep olduğundan sakladığımız bu Makinayı tekrar almak hümanını dahi ortadan kaldırdı. Teksir makinasının alınmasını takiben ortaya etkili bir örgütsel eylem koyabilmek düşüncesi ile duvarlara yazı yazmak işini düşündüm. Ve bunun için Aküzüm bağlarındaki evde karar aldık. Karara Ahmet GÜLEKEN, ben, Celal TELEK ve Ziya ULUSOY katılmışlardı. İcra konusunda görev alarlar ise CELAL ERDOĞMUŞ, Adil GÜLEKEN, ve tanımadığım diğer bazı sempatanlar vardı. Tanımadığım demekle ismini bilmediğim kimseleri kastediyorum. Ben Seyithan DOKAY'ı Ekim-1970 tarihinde tanıdım. Bu tarihten sonra ilişkilerim oldu. Daha sonra Seyithan doğrudan doğruya İbrahim KAYPAKKAYA ve İstanbul'la irtibat kurduğunu anladım. Duvarlara "Yaşayın İhtilal Kahrolşun Faşizm", "Ezilen Halklar" gibi sloganlar yazdırmıştım. Bu sloganların altına örgüt varlığını belirtmek bakımından T.İ.K.P. yazdırmıştım. Yazı işinde bizzat ben de görev aldım. Yağlıboya ve fırçalarla yazılan yazılarla şehrin dörtbir yanını bir gecede donatmıştık. Ertesi gün ele geçirilen bir kaç arkadaş durumu açıkladıklarında tutuklamalar oldu ve bir kısım arkadaşlar Diyarbakır'a gittiler. Ve olaya Diyarbakır Sıkıyönetim Savcılığınca el konup tahkikata devam edilmiş olması beni ürküttü. Bunun üzerine Ankara'ya giderek Nuri ÇOLAKOĞLU'nu gördüm. Durumu anlattım. ÇOLAKOĞLU bana kızdı. Ve örgütün ismini eylemlerde aşağı vurduğumu ve eylemlerini iyi organize edilmediğini söyleyerek beni eleştirdi.

Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun ifadesinin devamı.

İfadenin bu yerinde zabıt katibi Semha Çöğürünün mazarati sebebiyle ayrılması karşısında tutanak katibiğine As Savcılıkta görevli Svl.Ke.Özer ERDOĞAN alındı. Ve ifadeye devam olundu.

Ben Ankara'ya gidip geldiğim zamanlarda Şafak yayınlarını getiriyordum. Ayrıca Nur ÇOLAKOĞLU tarafından da gönderiliyordu. Bunları arkadaşlar ve sitemi ile çevrede dağıttırıyordum. Bunun yanı sıra Marksist Leninist eğitim kullanılmak üzere ve anlatımlarda kullandığım bazı Batı Klasiklerin devamlı yanında bulunduruyordum. Bana bu kitapları Nur ÇOLAKOĞLU her geldiğinde veriyordu. Hatırladığım kadarıyla Sosyalizmin alfabesi, Kızıl kitap, Devlet, Grev, Felsefenin temel ilkeleri, İhtilalci Kitle Çizgisi ve Mao'nun askerî yazıları ve sözlüğü gibi teorik kitapları kullanıyordum. Bunun yanında Yeşasın Halksavinin zafarına Gecella nedir gibi kitaplar mevcuttu.

Şafak yayınları ve söz konusu kitaplardan yararlanarak sürdürdüğüm kadro ve bilinçlendirme çalışmaları sonunda bir kısım arkadaşların duvarlara yazı yazma eğilimi üzerine tutaklanmaları beni üzmişti. Ankaradan Siverek'e dönmeyeceğimi Çolakoğluna söyledim. Çolakoğlu benim tekrar Siverek'e gitmemi emretti ise de, bunun gereksizlik şüphesi olacağını anlatmaya çalıştım. Bunun üzerine bana İbrahim KAYPAKAYA'nın Tunçelide çalışma yaptığını ve oraya giderek onun katılmamı söyledi. Bende bu görev emrini kabullendim. Ve hemen Tunçeli'ye geldim. Burada bana Çolakoğlu'nun varmış olduğu plana göre Baki İŞÇİ'nin evinde İbrahim KAYPAKAYA'yı buldum. Yalnız bana verilen plan ve tarife göre Liseli üstündeki tek evde önce İsmail ERDOĞAN'ı buldum onun aracılığı ile Baki İŞÇİ'nin evine giderek Kaypakaya'yı buldum. İbrahim KAYPAKAYA bana Tunçelide yapmış olduğum 2-3 aylık çalışma sonunda bir kadro oluşturduğumu, ve bunlara ön bilinç kazandırdığımı söyledi. Bu arada T.İ.İ.K.P. Merkez yöneticilerinin Bürokrat bir zihniyetle hareket ederek yukarıdan emirler yağdırdıklarını fakat bölgenin şartlarının bilmediklerini söyledi. Merkez Yöneticilerle bazı hususlarda anlaşmazlığa düştüğünü ve bir takım Asistanlar grubunun silahlı mücadele koşullarını kavraymadan hareket ettiklerini boyan olarak onlarla görüşmesi lazım geldiğini söyledi. Baki'nin evinde Tunçeli kadrosu ile beni tanıştırdı. Bunlar başlangıçta Ziya AYDIN, Ali YIĞIL, Ali YILDIZ, Süleyman YEŞİL, İsmail ERDOĞAN, Düzal AYDOĞMUŞ vd. Öğretmenlerden de Hasan İLTER ile beni tanıştırdı. Ve Hasan İLTER'i ileri bir devrimci olarak tavsiye etti. Bu tanışmayı takiben İbrahim Ankara'ya gitti. Ben aynı evde onun bırakmış olduğu yarıdan çalışmaya başladım. Önce mülhanelerin daha doğrusu sempozyanların bilinç seviyelerinin ölçmek için bir toplantı yaptım ve bazılarında sualler tevcih ettim. Kendilerinin ön bilinçe sahip olmakla beraber Teorik bakımdan dahada ~~xxxxxxx~~ (bir kelime silindi.) yetişmelerinin gerektiği kanaatine vardım. Ve elde mevcut kadronun yetişmesinin için bazı teorik eserleri yukarıda bahsettiğim kitapları verip okumalarını söyledim. Aynı zamanda örgüte yardım etmelerini para temin etmelerini istedim. Ancak imkanları kısıtlı olduğundan fazlaca birşey getiremediler. Bu arada ben Merkez çevreyi tanımaya çalıştım. Arkadaşların ifadesine göre Liseli'deki öğrenci ve öğretmenler arasında sempozyan ortamının iyi olduğu belirtildi. İbrahim'in ifade ettiğine göre ve anladığıma nazaran Baki İŞÇİ'nin ev kırasını Babası varmış, Hasan İLTER Baki ile ilgileniyor ve bizim çalışmalarımıza alaka duyuyordu. Fakat para verip vermediğini bilmiyorum. Bu hususu İbrahim'in bilmesi lazım. Çünkü bu benden evvelki bir ilişki oluyor.

(Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun ifadesinin devamı.)

Zapta yeniden Semiha ÇÖĞÜRLÜ alınarak sorguya devam olundu.

Ben Mayıs ayı sonlarına doğru kadroyu tamamiyle toparlamış durum daydım, kadromuza arkadaşların yardımları ile bazı katılmalar oldu, "ehmet ÇİÇEK ve ismini hatırlamadığım diğer bir arkadaş Ali Haydar YILDIZ'ı getirdi, Ali Haydar YILDIZ ile diğer arkadaşlarla olduğu gibi bir konuşma yaparak örgütümüzün silahlı mücadele yolunda kır ve şehir çalışması yapacağını söyledi. Kendisi bizimle çalışmayı kabul etti. Ayrıca Öğretmen Okulundan İbrahim Halil AKYOL ve Musa SÖĞÜT'te kadromuza katıldılar. Bunlar da örgütümüzle çalışmayı kabullenip ilkeleri benimsediler. Bu arada Hayrettin İPEK, Hüseyin TEBİN gibi arkadaşlarda örgütümüze dahil oldular. Yukarıdaki tarihi yalnız ifade ettim. Bahsettiğim kadronun genişletilmesi faaliyeti Mayıs ayı içinde tamamlanmıştı. Ve Mayıs ayı içerisinde de bir ara İbrahim KAYPAKKAYA Ankaradan döndü, Şafak Urütünden atıldığını, pasifist asistanların kendisini örgütten kovduklarını söyledi. Bana benimle çalışırmısın, bu adamlar esasen yetersiz ve yeteneksiz kişilerdir dedi. Ve bazı eleştirilerde bulunarak İbrahim'le görüş birliğine vardık. Ben İbrahimle müstakilen çalışmayı ve yeni bir örgüt oluşturmayı kabul ettim. Esasen İbrahim bana gelmeden önce eski çalışma bölgesi olan Malatya'ya uğramış ve Malatyada Ali MERCAN ve Ali TAŞYAPAN ile bir görüşme yaparak yeni bir örgüt oluşturmuş. Bana ifade ettiğine göre yeni örgütün ismi İbrahim'in eskidenberi savunduğu Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist olarak belirlenmiş. Partinin koordinasyon komitesine benim de dahil edildiğimi ve bana güvenciklerini söyledi. İstanbuldan komiteye dahil olan arkadaşları da Cem SOMEL, Aslan KILIÇ olarak ifade etti. Nihayet bu komiteye dahil kadro biraz daha gelişti bunu sırası geldiğinde bahsedeceğim. T.İ.İ.K. Partisi örgütü hakkında yapmış olduğum eleştirilerimi temel esaslarını şu şekilde ifade edebilirim.

- 1- T.İ.İ.K. Partisi hareketi asistanları bürokratik yönetiminde olup başarı kazanacak bir atılımda bulunamazdı.
- 2- Olan devrimcilerin arkasından eleştiri yapıyorlar ve kendileri apartmanlarda oturuyorlar. Geldi ki Deniz DEMİŞ ve Mahir ÇAYAN gibi arkadaşlar devrim uğruna canlarını veren kimseler olması itibarıyla saygıyla anılacak kimselerdir.
- 3- "İlli mesele yani Kürt Milliyetçiliği konusu ve KİVİLCİMLİ sorununun Şafak kadrosu yanlış olarak anlıyor ve örgüt faaliyeti olarak bunları devrimci harekete hizmet edecek biçimde işleniyordu.

Bu konuda açıklama lazım gelirse, Türkiye Cumhuriyeti Türk ve Kürt milletlerinden oluşmaktadı. Her iki milletin haklarını eşitliği gerekli idi. Hakim sınıflarca Kürtler eziliyor ve feodallar tarafından sömürülüyordu. Şafakçılar soruna teşhis koyarken Kürt halkından söz etmelerine mukabil biz Kürt milleti olarak nitelene yapmanın daha doğru olacağı görüşünde idik. Halkların kardeşliği ve eşitliği sloganı müştereken benimsediğimiz bir hareket ilkesi idi. Devrimci mücadele içinde Milli meseleyi ele alıp aynı çizgide mücadele ederek Kürt milletin de haklarını almak lazım geldiği görüşünde idik. Aslında milli mesele yani Kürt milleti sorunu devrimci mücadelenin bir uzantısı idi. İşçi ve köylü diktatöresi kurulup devrim başarıldıktan sonra Kürt milletin insanca yaşama haklarına kavuşması yolunda Kürt devrimcilerine inandırıcı vaahte bulunmak onları kazanmak ve devrimci mücadeleyi omuz omuza sürdürmek sonucunu yaratacağından devrimdeki başarı şansı daha da artıyordu. Kivilcimli sorununa gelince ; ZDA'nın görüşü olarak Kivilcimli'nin kaleme aldığı yazıda yanlış bir özek varılmaktaydı. Bu yazıda devrimci mücadele bakımından şehirler esas alınıyor ve genç ordu gurupları içinde teşkilatlanma fikri öneriliyordu. Halbuki devrimci mücadelenin temel taşı ve süjesi işçi ve köylü idi. Aslında ezilmiş olan bu sınıflar uğruna mücadele edilmekteydi. eza kurulacak diktatoryada bu sınıfların hakimiyeti üzerine sağlanacaktı. Diğer yandan mücadelenin başlatılmasında şehirlerin esas olması fikri de yanlıştı. Silahlı mücadelenin köylerden yani kırlardan başlaması gerekli idi. Binanaleyh kır esas, şehir tali bir mevkiide idi.

- 4- Türkiye T.İ.İ.K. Partisi yöneticileri militanları silahlı harekete sokup kendileri bu mücadeleye doğrudan doğruya katılmıyorlardı. Devrimci mücadele iddiasında bulunan Şafak örgütü yöneticileri devrimci düşünce amacı ve yapısına uygun bir yönetim izlemiyorlar, tepeden inme ve asıl devrimci güçleri harcayan ve kendilerine üstünlük tanıyan bir tutum içerisinde hareket ediyorlardı.

5- Örgütlenme meselesinde de bazı görüş ayrılıklarımız vardı. Bunlar yani Şafakçılar giderek mücadeleyi legal bir alana sokarak sivasal bir yoldan kuracakları

parti faaliyetleri ile devrimin gerçekleştirileceğini unuyordular. Halbuki devrimin o
lirli temel dayanak ve ilkeleri vardır. Bu işçi köylü hareketi ile başlayan ihtilal
sonrası kurulacak diktatöryadır. Bizce açık örgüt düşüncesi yerine illegal çalışma esas
tır. Daha çok dernekler sendikalar ve toplu kuruluşlar arasına sızarak devrimci bilin
ci yaygın hale getirmek yoluyla hareket etmek gerekirdi.

6- Partinin adı meselesi de başlangıçtan beri bazı görüş ayrılıklarına yol
açmıştı. İbrahim KAYPAKKAYA partinin Türkiye Komünist partisi Marksist-Leninist
olması fikrini savunmakta idi. Bu isim gerçek ve sonuç amacı kapsayacak bir nitelik
taşıyordu.

Bütün bu saydığım görüş farkları ve yaptığımız tenkitler sonunda ileri sür
düğümüz görüşlere uygun olarak yeni bir parti oluşturmuş oluyorduk. Silahlı mücadeleyi
esas alan partinin taslak tüzüğünde, koordinasyon komitesi, bölge komiteleri ve kaza
köy birimlerinden oluşan tali bölge komitelerinin kurulması esas alınıyordu. Ben İbra
him'e birlikte çalışacağımız ve aynı görüşte olduğumu kesinlikle bildirdim. İbrahime
bir süre şafaktan ayrıldığımızı gizleyelim ve yeni kadrolar oluşturmakta eşki şafak
mensuplarına dayanalım diye teklifte bulundum. İbrahim bu görüşümü kabul etmedi. Bana
İstanbul'a gideceğini ve orada partiye aldığı diğer arkadaşlarla durumu görüşeceğini
ve bazı çalışmalar yapacağını ifade ederek ayrıldı. Yukarıda söylemeyi unuttum İbrahim
geldiğinde bana Doğu Anadolu Bölgesi Şubat kararı isimli teksir metni gösterdi. Yanlış
ifade ettim ben Tunceliye ilk geldiğimde göstermişti. Bu metni okudum bazı noktalarda
Şafaklılara ters düşen ve onlarla görüş ayrılığını ifade eden hususları kapsadığın
dan benimsedim. İbrahim Mayıs ayında gelişi ben bu kararı imzalamamı söyledi. Ben
de imzaladım. Ayrıca imza atan kimseler arasında Ali MERCAN ve Ali TAŞYAPAN'ı da okudum.
Doğu Anadolu Bölgesi Şubat kararı (D.B.S.K.) isimli metinde ortaya konan görüşleri
bu PERİNCEK okumuş ve şafak zamanında yazılan bu düşünceleri benimsemiş ve gereksiz
bulmuş, bizim örgütlerimiz de bundan farklı değil fakat niçin ayrılık yaratılıyor ve
klinikleşmeye gidiliyor demiş, bunu bana İbrahim nakletti. İbrahim de bunun bir bölge
başkanları kararı olduğunu söylemiş. Halbuki başlangıçta imza sahibi kişiler bir araya
gelerek böyle bir karar vermiş değillerdi. İbrahim sonradan imza toplamak suretiyle
bunu bir karar şeklinde göstermek istemiştir. Bu onun bizzat kaleme aldığı görüşlerdir.
İbrahim KAYPAKKAYA İstanbul'a gittikten sonra ben kadroyu toplayarak bir konuşma yap
tım. Konuşmayı Ali YILDIZLAR'ın evinde yaptım. Arkadaşlara şafaktan ayrıldığımızı ve
mücadeleyi silahlı ilkeye uygun olarak ayrı bir örgüt şeklinde sürdüreceğimizi söyledim
ve yukarıda sıraladığım şafakla ayrı düşen görüşlerimizi belirttim ve kendilerine
aynı safta bizimle çalışacak ve silahlı mücadele yapacak arkadaşların katılmasını iste
meyenlerin ayrılmasını söylemişim. Toplantıya hatırlayabildiğim kadarı ile kadromuz
dan yani şafak kadrosundan Aliya AYDIN, Ali YILDIZ, İsmail ERDOĞAN, Süleyman YEŞİL, Mehmet
ÇİÇEK, Musa SÖĞÜT, Metin ÇOK, Hüseyin ŞOROLU, Kemal BOZDAĞ ve bir iki ismini bilmedi
ğim arkadaş katılmıştı. Ben teklifimi yaptıktan sonra kurduğumuz yeni örgütte silahlı
mücadele şeklini benimseyerek bizimle beraber çalışacaklarını ifade eden arkadaşlar
hatırladığım kadarı ile Aliya AYDIN, İsmail ERDOĞAN, Süleyman YEŞİL, Mehmet ÇİÇEK ve
Musa SÖĞÜTÜĞÜ. ~~Musa~~ Ali YILDIZ ve diğer 3 arkadaş şafak yürütusunda kaldılar ve bizim
le çalışmayacaklarını bildirdiler. Daha sonraki tarihlerde de silahlı mücadele fikrini
benimseyerek saflarımıza katılan arkadaşlar oldu. Bunlar Düzeli AYDOĞMUŞ, İbrahim Halil
AKYOL, Ali Haydar YILDIZ, Hayrettin İPEK, Baki İŞÇİ, Hüseyin TEKİN ve daha sonra Baki
İŞÇİ vasıtası ile Erdoğan AKTAŞ ve Hüseyin AÇIKÖZ geldiler. bir de Muri isiminde bir
arkadaş vardı. Herde bahsedeceğim kadromuza daha da bazı katılmalar oldu.

Tunceline gelip çalışmaya bağladıktan sonra edindiğim bazı intibalar olmuştu.
Genel olarak Tunceli devrimci düşüncelere açık bir kitledir. Anladığım kadarı ile bu
nun sebeplerini şöyle sıralayabilirim :

- 1- Dersim'de Tunceli halkı kuvvetli bir darbe yemiştir.
- 2- Tunceli çoğunlukla Alevî olup Kürt olmasının yanısıra Alevîliği sebebiyle de ezilip horlanmıştır.
- 3- Tuncelinin şehirlerle çok ilişkileri var ve medeni ilişkilere önem veriyorlar. İstanbul lisansı gibi konuşuyorlar. Köyden ve kentten okuyanı çoktur.
- 4- Kemal BURKAY işçi partisi zamanında bilinçlendirme çalışmaları yapmış, tabanda devrime inanan ve sosyalizmi benimseyen bir kitle meydana getirmiştir. Dolayısı ile devrimci düşüncenin izahı ve onlara kabul ettirilmesi bu temel üzerine kolayca inşaa edilebiliyor. Yalnız silahlı mücadeleye taraftar görünmüyorlar ve bundan çekiniyorlar. Tunceli tüm koşulları ile bir kazana benzemektedir. Ateşi yaktığın anda kaynayacak ve büyük bir patlama olacaktır. Şayet bu ateş kuvvetli yakılırsa kaynamanın önüne geçilemez görüşündeyim.

Ben 1972 Mayıs ayı başlarında yapmış olduğum şafaktan ayrılış toplantısı ve yeni belirlediğim kadro ile varlığımızı gösterebilmek bakımından bir eylem yapmayı düşündük bunun için de sık sık devrimcileri dövdüğünü ve ölen devrimcilere küfredtiğini ve devrimcileri takip ettirdiğini duyduğum teğmen Fehmi ALTINKİLEK'in evine bir

(Sanık MUZAFFER ORUÇOĞLU'nun ifadesinin devamıdır)

dinamit atmaya düşündüm ve plânladım. Ve Mayıs ayının ilk haftasında bu işi gerçekleştirmek için Süleyman YEŞİL ve Hayrettin İPEK'e görev verdim. Ve bunda maksadımız teğmenin yapmış olduğu faşist baskıya karşı bir ihtar yapmaktı. Nitekim teğmenin sinemada olduğu bir zamanı seçerek evine tarihini hatırlıyamadığım bir gece vakti dinamidi arkadaşlar balkondan attılar. Ben olaydan birbuçuk gün önce Nazimiye'ye gittim. Süleyman YEŞİL olaydan sonra benim bulunduğum düzgün dağdaki sonradan Yıldız Mağarası ismini koyduğumuz yere geldim. Dinamiti attığını söyledi. Ben görev yönetimini esas itibarıyla Süleyman'a tevcih etmiştim. Hayrettin'i onun emrine verdim. Görevi birlikte icra ettiklerinin tekmilini bana verdi bende memnun olduğumu söyledim. Dağda bulunduğum sırada barınak olarak kalabileceğimiz yerleri ve kır çalışma alanlarını tesbit için gündüzleri gezmeğe çıkıyorduk Ben ve kısa zamanda orada edindiğim ve kadromuza aldığımız Hüseyin TEKİN ve Süleyman YEŞİL ile birlikte yaptığımız gezilerde köylünün nabzını yokluyorduk. Bilhassa onlara dersim olayı hakkında düşündüklerini soruyor ve bu katliama karşı duygularını ölçmeye çalışıyorduk. Anladığımız kadarı ile hükümetten korkuyorlar ve bizi eşkiya sanarak kuşkuluyorlardı. Biz eşkiya olmadığımızı köylünün ve halkın kurtuluşu yararına devrimci mücadele yaptığımızı söylüyorduk. Biz sizin karşınızda değil yanınızdayız diyerek onlarda ılımlı bir hava yaratmaya uğraşıyorduk. Mayıs ortalarında bir ara Tunçeli'ne tekrar döndük yine Hayrettin'in evine gittim arkadaşlarla bir toplantı yaptık bu toplantıda arkadaşlar Ziya AYDIN, Süleyman YEŞİL, Mehmet ÇİÇEK ve Musa SÖĞÜT 'e yeni bir eylem tasavvurundan bahsettim. Şafak Örgütünden ayrılıp silahlı mücadele yolunda müstakil bir örgüt oluşumu kazandıktan sonra çevrede örgüt olarak varlığımızı etkili bir biçimde duyurabilmek için beyanname dağıtacağımızı söyledim ve Tokyo Lastiğinden kazmış olduğum hafflerle tahminen 5.15 cm. ebatındaki kağıtlara "Yaşasın İhtilal" "Kahrolsun Faşizm" başlıklı sloganlar altında T.İ.K.K.F. rumuzu ile bastığımız beyannameleri Süleyman YEŞİL'e verdim. Görev ekibi sorumlusu Süleyman YEŞİL'di. Süleyman YEŞİL'le talimat verip beyanname dağıtılmadan bir gün önce tekrar düzgün dağdaki mağaraya gittim. Giderken yanında Hüseyin TEKİN vardı. Mayıs ayı ortalarında Hüseyin TEKİN'le birlikte mağarada kalırken Süleyman YEŞİL gelerek beyannameleri şehirde dağıttıklarını ve Tunçeli'nin birçok yerine yapıştırdıkları ancak arkadaşlardan Ziya AYDIN, Musa SÖĞÜT, Mehmet ÇİÇEK ve İsmail ERDOĞAN'ın yakalandığını kendisinin kaçmayı başardığını söyledi. Ve bu tarihten sonra Süleyman YEŞİL bizimle kalmaya başladı. Dağda kaldığımız ve kır çalışmalarını sürdürdüğümüz sıralarda köylülerden yiyecek ve ekme alıyor karnımızı doyuruyorduk. Kaldığımız yere Hüseyin TEKİN'in köyü Bostanlı yakın olduğundan gidip o da yiyecek ikmal yapıyordu. Bir ara ben yalnız kaldım Süleyman'ı Tunçeli'ne gönderdim ve durumu araştırmasını ne gibi hareketler olduğunu tesbit etmesini bu arada biraz da yiyecek ve para getirmesini söyledim. Süleyman gittiğinde babası ihbar etmiş onu da yakalayıp Diyarbakır Sıkıyönetim'e göndermişler. Ben Süleyman'ın yakalandığını dağda beni arayıp bulan Ali Haydar Yıldız'dan öğrendim. Ali Haydar YILDIZ'la bundan böyle dağda beraber kalmağa devam ettik. Ali Haydar YILDIZ'a sıra Elazığ'a iniyor ve irtibat amacı ile yapılan buluşmaları temin ederek İstanbul'a gönderilen irtibatçıları zaman zaman dağa getiriyordu. Ben de İstanbul'da yapılan örgüt çalışmaları ve gelişmeler hakkında bilgi ediniyordum. Bana verilen bilgilere göre İstanbuldaki Merkez koordinasyon komitesini genişlediği ve çalışmaların iyi gittiği söyleniyordu. İbrahim kadroya Ahmet Muharrem ÇİÇEK, Hikmet ŞENSES, İrfan ÇELİK, Yalçın BÜYÜKDAĞLI-Zeki ŞERİT, Muhsin ÇANİK, gibi arkadaşların örgüte katıldıklarını ve yazıları yani eleştirilerin çoğaltıldığını bildirişiyordum. Temmuz ayının yani 1972 Temusunun ortalarında veya sonlarında Ali Haydar YILDIZ Elazığ'a dönerken yanında Mümtüz ÇELTİK isimli bir arkadaşı getirdi bu arkadaşı İstanbulda İbrahim Kaypakkaya göndermişti Bunu bana Mümtaz ÇELTİK bizzat söyledi. Ayrıca KAYPAKKAYA gönderdiği haberde Mümtaz ÇELTİK'in uzun bir süre Filistin Gerilla örgütlerinde bizzat savaşarak pratik yaptığını kendisinden yeni Mümtaz'dan gerilla savaşları taktiği ve kır çalışmaları konusunda istifade edebileceğimizi söylüyordu. Mümtaz da Filistin HALK KURTULUŞ CEPHESİ illegal örgütlerindeki çalışmalarını anlattı. Mümtaz savaşlar sırasında bir mayının patlaması ile kolundan yaralanmış sol kolundan operasyon görmüş ve koluna vida takmışlar ve orada hastahane kalmış. Mümtaz bazı kereler arkadaşlarla toplandığımız sıralarda bize Gerilla savaşı izlenimlerini anlatırdı. Kendisi çok

H
Hemide
A. Haydar

(Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun ifadesinin devamıdır)

bilgili ve pratiği olan bir kimse idi. Ben dağda iken Ali HAYDAR YILDIZ'ın irtibatçı olarak Elazığ' da buluşup dağa getirdiği arkadaşlar geliş sırasına göre Ovacıklı Hasan GÜLMEZ, Tuncelili Davut KURUM, Kamer ÖZKAN, Murat AYDIN VE En son olarak da Yılmaz KARAKOÇ idi. Bunlardan Hasan Gülmez'in takma adı yok idi, Davut'un takma adı SALMAN, Kamer'in takma adı KEMAL, Murat'ın takma adı BERTAL, Yılmaz KARAKOÇ'un takma adı XVELİ idi. Benim de yere ve zamana göre değişen takma isimlerim vardı Siverek Bölgesinde ise Ali, Tunçeli'de Hıdır ve İstanbul'da HASAN takma adlarını kullanıyordum. Örgütteki arkadaşların bir çoğu benim gerçek adımlı bilmezlerdi Ben de direkt olarak benimle görev ilişkisi olmayan arkadaşların asıl isimlerini bilmiyebilirim dedi.

Ben irtibatçı olarak gelen arkadaşların geliş tarih ve günlerini pek hatırlıyamıyorum. Yalnız kişiler konusunda hiç bir kuşum yoktur. Kendilerini yakından tanıyor ve biliyorum. Hatırladığım kadarı ile 1972-Eylül ayı içinde beyanname dağıtmaktan Diyarbakır'da tutuklu bulunan arkadaşlar ~~hakatana~~ (silindi) salınmışlar. Süleyman YEŞİL doğrudan doğruya bana geldi ve ben kendisi ile Diyarbakır'ın durumu hakkında konuştum. Süleyman bana hapiste iken çok rahat olduklarını ve burada teorik kitapların bol olduğunu kendilerine dayak atılmadığını ve hiç bir tesir altında kalmaksızın sorgulandıklarını dayak ve işkenceye başvurulmadığını söyledi Eylül ayı içinde Baki İŞÇİ dağa geldi. Yanında Hüseyin AÇIKGÖZ'de vardı. Bana Hüseyin AÇIKGÖZ'ün de örgüte katıldığını ve çalışacağını Baki söyledi. Hüseyin AÇIKGÖZ çalışmayı kabul etti. Ben kendisine şimdi hatırlıyamadığım takma bir ad verdim. Bir iki gün benimle Mağarada kalıp döndüler. Aradan bir süre geçti tekrar geldiler bu defa gelirken Erdoğan AKTAŞ isimli bir öğrenci ile beraberlerinde alıp getirdiler. Bu yeni arkadaşın da örgüte hizmet edeceğini söylediler. Yalnız okula devam edeceklerini ifade ederek benden şehir görevi istediler. Ben de bu arkadaşlara örgüt adına şehir görevi verdim. Tunceli'de örgüt üssü olarak kullanmak düşüncesi ile ev tutmalarını, örgüte yeni adam kazanmalarını ve yardım toplamalarını söyledim. Ayrıca görev verdiğimde bildireceğimi ifade ettim. Baki İşçi ve bu arkadaşların bir süre yani birkaç gün yanımda kaldıkları sırada bir gece Baki kaçıp şehre gitmişti. Ben bu duruma kızmıştım. dedi

Yukarıda söylemeyi unuttum dağda bulunduğumuz sırada hangi ay olduğunu bilemiyorum fakat yaz aylarından birinde Ali Haydar YILDIZ'la beraber Karakocan'a gittim ve orada Çevreyi tanımak, öğretmenlerden bir miktar yardım almak ve örgüte girmeye fikri yatkın olanları çekmek için çalışacaktık. Biz örgüt olarak çalışmaya ilk kez gittiğimiz yerlerde daha ziyade öğretmen çevresine dayanarak hareketi uygun buluyorduk. Çünkü öğretmenler ön bilince sahip devrimci düşüncede kimselerdi, az çok paraları da vardı. Devrimci olduğumuzu söylediğimiz zaman da, bizi reddetmiyorlardı. Para ve barınak temini ve faaliyetlerimizi gizli olarak sürdürebilmek bakımından hep öğretmenlerle ilişki kuruyorduk. Karakocan'a gittiğimizde de bazı öğretmenlerle konuştuk. Bunların isimlerini bilmiyorum. Zülfi YILDIZ isimli bir arkadaşın kahvesinde oturduk ve ismini bilmediğim üç arkadaşla konuştum ve onların devrimci fikirlerini açmaya çalıştım. Karakocan'a gittiğimizde ve Kaymakam'ın evine bomba atılması gibi bir eylem tertip etmedim. Böyle bir olay varsa kimin tarafından yapıldığını bilmiyorum yalnız biz Karakocan'dan ayrıldıktan bir süre sonra dağda iken Ali Haydar YILDIZ bana 100.- liranın üstünde bir para getirmişti. Bunu Karakocan'daki bir öğretmenden aldığını söyledi. Ben bu öğretmenin kim olduğunu bilmiyorum. Bunu bilen yegane insan Ali Haydar YILDIZ'dır.

Eylül ayı sıralarında dağa bir gün Düzali AYDOĞMUŞ geldi. Düzali'ye durumunun iyi olduğunu bildiğimden biraz yardım etmesini söyledim. Bakkal olduğu için dükkanından yiyecek göndermesini söyledim Ben Düzaliyi burjuvasın diye tehdit etmiş değilim. Düzali AYDOĞMUŞ zaman zaman bize yiyecek yardımı yapardı. Fakat bunlar zeytin, helva gibi mahdut şeylerdi. Dağda kalmakta olduğumuz Çayan ve Yıldız mağarası gibi mağaralar vardı. Burada kısa süreli olsa gelip giden arkadaşların hepsini barındırmak zor olduğu gibi havalar da gittikçe soğumaya başlamıştı. Hasan GÜLMEZ'i irtibatçı olarak dağa geldiği sıralarda yanında bulunan Mümtaz'ı Hasan'ı memleketi olan Ovacık tarafına kır faaliyetleri için gönderdim. Bu arkadaşlara aynı zamanda yardım toplamalarını da söylemiştim. Mümtaz ve Hasan giderken kendilerine kırma bir tüfek verdim. Ayrıca tahta saphı iki bomba ile bir dinamit lokumu vermiştim.

[Handwritten signatures and marks at the bottom of the page]

(Sanık MUZAFFER ORUÇOĞLU'nun ifadesinin devamıdır)

Tahta saplı bombaların birinin sapında "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Devrim" yazılı idi dedi. Ve sanığa tahta saplı resimle tesbit edilen bu bombaların resmi gösterildi. Evet benim Mümtaz'a verdiğim bombalar budur dedi. Ayrıca resmi bulunan ve Mümtaz ÇELTİK'in üzerinde yakalanan radyoyu tanıyarak Mümtaz'a bu radyoyu da vermiştim dedi. bu arada kırmanın resmi gösterildi. Mümtaz'a verdiğim kırmanın resimde gördüğü bakışa göre sol taraftaki silah olduğunu ifade etti.

Mümtaz ÇELTİK yukarıda ifade ettiğim gibi yaz ortalarında dağa gelmiştir ve onu İstanbul'dan İbrahim KAYPAKKAYA göndermiş bulunmaktadır. Beni hiç tanımadığı şeklindeki beyanı gerçeğe aykırıdır. Çünkü yanında yakalanan bomba ve silah TKPML örgütüne dahildir. TKPML örgütünün kuruluş aşamasından sonra İbrahim İstanbul'dan gönderdiği habercilerle Marksist-Leninist Gençlik birliği (MLGB) ve vurucu güç olan Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu teşkilatlarını oluşturduğunu bildirdi. Bu tarihten sonra ki tahminen Temmuz-1972 günlerine rastlar. Biz örgüt olarak eylemlerde bundan böyle TIKKO rumuzunu kullanmaya başladık. Eylemlerimizi TIKKO adına yaptığımızı belirtmeye çalıştık. Benim Tunçeli'de yapmış olduğum çalışmalarla oluşturduğum, daha doğrusu İbrahim KAYPAKKAYA zamanından beri teşkil edilen kadrodaki arkadaşlar samimi devrimci kimselerdi. Yalnız aşırı derecede teorik bilgiye sahip değillerdi. Fakat onların eylemlere gözü pek olarak atılması hali mevcuttu. Devamlı surette benden eylem yapmasını istiyorlardı. Ben de onları takviye ediyor ve gerçek devrimci hareketin içinde yetişir diyordum. Hareketin gelişimi olarak da kırlardan şehirlere doğru silahlı mücadelenin yaygınlaşacağını ve tabanda yapılan bilinçlendirme çalışmaları ile kısa zamanda köylülerin saflarımıza yer alacaklarını söylüyordum. Mümtaz ÇELTİK ve Hasan GÜLMEZ'in Ovacık'ta bir ihbar sonucu yakalandığını radyodan bir ikinci vakti duydum. Bunun üzerine arkadaşların dikkatini çektim ve ihbarçılar da mücadele etmek gerektiğinden söz ettim. Bu arada Sinan CEMGİL'le ilgili olarak ihbarda bulunan muhtarın öldürülmesi olayından bahsetmedim. Yalnız ben İbrahim KAYPAKKAYA Ali TAŞYAPAN'la beraber Malatyalı Kahyalı köyü Muhtarı Mustafa MORDENİZ'i öldürdüğünü bizzat İbrahim KAYPAKKAYA'dan duydum. Duymam da şöyle oldu. 1972 yaz ortalarında Ali Haydar YILDIZ'la bir ara Elazığ'a gitmiştik bu esnada İbrahim Malatya'dan bizimle Elazığ'da buluşmaya geldiğinde İstanbul'dan Malatyaya uğradığını ve buradaki arkadaşların çalışmalarını denetlediğini ve bu arada Ali TAŞYAPAN'la beraber Sinan CEMGİL'in ihbar ettiğini bildikleri muhtar Mustafa MORDENİZ'i öldürdüklerini söyledi. Ben kendisine ihtar etseydiniz evine bomba atsaydınız daha iyi olurdu dedim. İbrahim bana böyle olması daha iyi olduve daha etkili oldu diyerek kendi hareketinden pişman olmadığını belirtti. Yalnız ben bu olaydan arkadaşlara bahsetmiş olduğumu hatırlamıyorum.

Kış ayının başlangıcına doğru örgütün Tunçeli kesiminde çalışan bütün arkadaşları dağa toplandı. Bir ara dağdaki kadro had seviyeye gelmişti. Aralık 1972 başlarında dağda bulunan ve kendilerine kısa süreli kır görevleri verdiğim arkadaşlar şunlardır. Ziya Aydın, Baki İŞÇİ, Süleyman YEŞİL, Ali Haydar YILDIZ, İsmail ERDOĞAN, İbrahim HALİL AKYOL, Kamer ÖZKAN, Murat AYDIN ve Yılmaz KARAKOÇ dağda bulunuyorlardı Şehirde ise Hayrettin İPEK, Muzur YILDIZ, Hüseyin AÇIKGÖZ ve Musa SÖĞÜT bulunuyorlardı Bunlardan MUNZUR'un herhangi bir eyleme katılması olmamıştır. Yalnız arkadaşlar gidip geldiğinde onun evinde kalıyorlardı. İstanbul'dan gelen arkadaşlardan Murat, Kamer, Hasan GÜLMEZ kitap ve yayın getirdiler. Ayrıca Kamer ÖZKAN bir dürbün getirmişti. Yanında da tutukluk yapan bir tabanca vardı. Ben bir ara Ali Haydar YILDIZ ve İbrahim Halil AKYOL'u Karakoçan tarafına gönderdim. Paş köyünde örgütün kullandığı boş bir ev vardı. Bu sıralarda Karakoçanda uzmançavuş'un evine bomba atmaya düşünüyorduk. Bunun hazırlıkları için arkadaşları göndermiştim. Bundan ayrı olarak bir ara Ziya'yı Tunçeli'ye daha doğrusu Pülümür'e para getirmesi için gönderdim. Eli boş geldi. Murat AYDIN, Kamer ÖZKAN ve Süleyman YEŞİL'ide yiyecek almaya gönderdim. Dağda bulunduğumuz zamanlarda daha ziyade boş vakitlerimizi teorik eğitim yaparak geçiriyorduk. Örgütün yeni eleştirilerini ve notlarını okuyordum. Bu arada konserve kutusundan bomba imali ve bazı silah bilgilerini de arkadaşlara öğretiyordum. Hemen hemen bütün arkadaşlar bomba imalini bilirler. Çünkü basit malzemesi vardır. Bomba imaline yarayan malzemede mağarada her zaman bulunuyordu. Ve isteğimiz anda eldeki malzemeye göre bomba yapabilecek durumda idik. Fazla ca silahımız yoktu. Yaptığımız bombalarla birlikte kırmalarımız ve fişekleri vardı. Ziya Aydın aralık başlarında Baki İŞÇİ ile beraber geldiler. Ziya tahliye olduktan sonra ilk defa dağa gelmişti. Nerede olduğunu sorduğumda İstanbul'da ağabiyisinin yanında olduğunu söyledi. Ziya bana saflarımıza katıldığını bizimle beraber çalışacağını açıkça söyledi Ben de kabul ettim. Ben Ziya'ya sormuş olduğunuz gibi genel bir taktik olarak yine içinde "Görülmeden vur, vurulmadan kaç prensibini eylemlerde uygulayacağız" dedim.

(Sanık MUZAFFER ORUÇOĞLU'nun ifadesinin devamıdır)

Ben yanımda kalan ve yanıma gelip bir süre kalan arkadaşlara bazı kır görevleri veriyordum. Sorduğunuz 14.Aralık.1972 geçesi Mazgirt Darıkent(Muhundu) bucağı ~~Uçatırma~~ Komutanı Ertuğrul'un evine bomba atılması olayından haberim yoktur. Ben bu görevi verdiğimi hatırlamıyorum. Ancak aşağıda bahsedeceğim diğer bomba olaylarında görev verdiğim olmuştur. Olay yerinde bulunduğumu ifade ettiğiniz ve bu husus zabıtla tesbit edilmiş olan ~~DİKKO~~Beyannameleri bize aittir. Keza alçı ve çivi malzemesi ile konserve kutusundan imâl ettiğimiz bomba da bizim yaptığımız bombalardandır Eylem türü ve biçimi olarak da bizim yaptığımız diğer silahlı eylemlere olay uymaktadır. Fakat kesinlikle kimin yaptığını bilmiyorum. Son zamanlarda dağda bulunduğumuz zaman içerisinde Ali Haydar YILDIZ'la örgüt sevk ve idaresinde en az benim kadar yetkili idi. Bana bu eylemden hiç söz etmemiştir. Diğer taraftan 16 Aralık günü Siverekte meydana geldiğini söylediğiniz ~~ve~~ keza 4 Ocak 1973 günü Siverek'te iki evde patlatıldığını ifade edip burada bana delillerini okuttuğunuz olayların emrinde ben vermiş değilim. Ben Siverek'ten yukarıda söylediğim gibi Nisan-1972 de ayrıldım tekrar Siverek'e dönmedim. Görev yerim örgüt tarafından Tunçeli olarak değiştirilmişti. Daha sonra da Tunçeli de iken Şafak'tan ayrıldık ve müstakil bir örgüt olarak burada çalışma gösterdik. Yalnız ben Siverek'ten ayrılmadan evvel bir kadro oluşturmuştum. Tutuklanmalardan arta kalan bazı arkadaşlar bunu yapmış olabilirler. Seyithan DOKAY takma adlı Serdar'ın doğrudan doğruya İstanbul'la ilişki kurduğunu duydum. buradaki patlama ~~ay~~ türü ve patlatılan bombanın konserve kutusu imalinde oluşu bunun bizim arkadaşlardan yapılabileceği kanaatine ~~uyandırıyor~~. Fakat kimin yaptığını bilemem. Ben Siverekte bulunduğum süre sarfında kadro ve bilinçlendirme çalışmaları yaptım. Ayrıca örgüt maddi sıkıntı içinde idi. Bu sıkıntımızı gidermek için ismini bilmediğim bir faizçiyi yani

Tefecinin evini tesbit ettim. Ben, Ziya Ulusoy ve Celal TELEK silahla faizçinin evine baskın yaptık. Kendisini ölümle tehdit ettik. Ancak karısı bize yalvardı "beni vurun kocama bir şey yapmayın" dedi ve elimdeki tabancaya sarıldı ölüme geçip beni vurun diye yalvarmasına dayanamıyarak vazgeçtik bu sırada Celal TELEK'te de tabanca vardı benim Siverek'teki ağaların listesini yaptığım doğrudur. Yalnız bunu imha düşüncesi ile değil üretim ilişkileri bakımından hazırladığımız rapora esas olmak üzere bu saptamayı yapmıştık. Siverek halkını ağaların baskısına karşı ezildiğini biliyordum. Çevrede yaptığımız çalışmalar sırasında kendisinden çok şikayet edilen ve sahip olduğu köylerdeki kişilere baskı yapan toprak sahibi kişiler Hasan ORAL, Mehmet Celal BUDAK, ve Mehmet OYMAN'ın hatırlıyorum. Yaptığımız tesbitlerde daha başka kişiler de vardı. Siverek bölgesi sorumluluğum yürütürken diyarbakırda çalışan bölge başkanı Halit'e yani Abdullah TUNÇAY'a bağlı olarak çalışıyordum. Halit üst bölge komite başkanı durumunda idi.

Ben iddia edildiği gibi Üsteğmen Tehmi Altınbilek'in aralık -1972 tarihlerinde ~~ö~~ürülmesi işi bir pusu düzeni hatırlamadım. Bu doğru değildir. Esasen benim taktığım ~~ar~~, ağır ihtar prensibi ile hareket etmekte. Faşist baskı yolunu seçenlere karşı bu taktikle hareket ederdim İmhaya başvurmayı düşünmedim. ~~Gerçeği-sonunda~~(silindi) Fakat sonunda imha gerekecekti. Ağır ihtar olarak plânladığım bir olayın imhaya yol açması düşünülebilir fakat bizim amaçımız hiç bir zaman imha olmalı. İmha ve ölümle sonuçlanan olaylardan dolayı üzülüyorum. Hiç bir zaman esas düşüncem başlangıç eylemlerde imha şeklinde olmamıştır. 4 Ocak 1973 günü Tunçeli Polis karakolu ve Emniyet müdürlüğü lojmanına atılan bomba görevini ben verdim ve bu plânlamayı ben yaptım. Çünkü Tunçeli emniyetinde kişilere işkence yapıldığını haber alıyordum. Bu faşist baskıya ihtar olmak üzere bomba atılmayı olayını plânladım. Ve bu işin görevini Süleyman YEŞİL, Ziya AYDIN ve Hayrettin İPEK'e verdim. Önce Hayrettin İPEK'in evine Ali Haydar Yıldız Bomba ve dinamiti götürdü. Bu bombalama olayının ifasında görev grubunun başkanı Ziya idi. Sevk ve idare ona aitti. Şayet benim kendilerine söylediğim ağır ihtar taşan bir netice doğmuşsa bunun sorumluluğu Ziya'ya aittir. Bu olay sırasında Karakolun basılması şeklinde ~~önceden~~ bir talimat vermedim. Esasen bunu nasıl basılacağı konusunu düşünürsek imkansızlık ortaya çıkar. Diğer yanda basılma sırasında Karakoldakiler elbette karşı koyacaklar ve bir çok ~~can~~ telafatı olacaktır. Bomba patlatılmasından sonra arkadaşların Haydaran'a gelmesini söylemiştim. Yalnız Süleyman YEŞİL geldi, Ziya AYDIN gelmedi. Hayrettin İPEK'de yakalanmış dedi. Benim ve bomba yapmayı öğrettiğim arkadaşların dağda imâl ettikleri bombalarda kullandığımız yeşil bir tel hatırlıyorum.

Handy

Munis

Aynı renkteki teli kaç bombada kullandığımı bilmiyorum. Hayrettin'in evinde ele geçen ve tetkik ettirildiğini belirttiğiniz tel ilğ bombalardaki telin aynı cins ve renkte oluşu mümkündür. Çünkü bombalar atılmadan önce Ali Haydar YILDIZ tarafından Hayrettin'in evine götürülmüştü. Belki orada gevşek olup uçundan sarkan bir kısmı kesilmiş ve sargısı açılmış olabilir. Mazgirtte patlamamış olarak bulunduğunu belirttiğiniz bombadaki tel de aynı cins ise bu olayın da bizim arkadaşlar tarafından yapılmış olması ihtimali kuvvetle ortaya çıkar. Fakat bu patlama olayını kimin yaptığını bilmiyorum. Tahminime göre İsmail ERDOĞAN'ın bu işte vazife alması düşünülebilir. Veya bir kısım arkadaşların bunu başka kişilere yaptırmış olması da ihtimal dahilindedir. Evine bomba atılan kişinin öğretmen oluşu karşısında bizim öğretmenlere bomba atmıyacağımız ve onlara hedef almamız düşüncesi ile bağdaşmaz. Ve Mazgirtteki bu müfettişin ideolojisi ve tutumunu bilmiyorum. Tunçeli Karakolunun bombalanması olayından bir hafta kadar sonra da Ali Haydar YILDIZ İbrahim Halil AKYOL'la beraber Karakoçan da halka baskı yapan bir uzman çavuş'un evine bomba attılar. Ben bu görevi Ali Haydar Yıldız'a vermiştim. Bu sırada bir noktayı işaret etmeyi isterim. Tunçeli'deki bomba olayından bir kaç gün sonra İbrahim KAYPAKKAYA dağa geldive mağarada bize katıldı ona çalışmalarımız hakkında bilgi verdik o da bize İstanbul çalışmalarını hakkında açıklamalarda bulundu. Ben yaptığımız kır çalışmalarını ve eylemlerden söz ettim. İbrahim KAYPAKKAYA da İstanbul'daki örgüt çalışmalarını ve gelişmeleri hakkında bilgi vererek öncelik kesiminin bizden olduğunu TIKKO ve MLGB kadrolarının tamamlandığını Cem SOMEL, Aslan KILIÇ ve Ahmet Muharrem ÇİÇEK'ten oluşan bir üst komite kurduklarını işçi kesimindeki çalışmaların zayıf gittiğini söyledi. İbrahim KAYPAKKAYA örgüt kadrosunun İstanbul'da genişletildiğini ve çalışmaların kira dönük olarak plânlanacağını ve başlangıçta şehirde bir eylem düşünmediklerini söyledi. Bu arada Malatyada bir örgüt üssü kurduklarını şimdilik Ali MERCAN, Ali TAŞYAPAN, İrfan ÇELİK, Alpaslan ÖZTÜRK (UĞUR) Ömer İNCE ve Cafer ŞEN'in kadro çalışması yaptıklarını ve kira intikal edeceklerini söyledi. İbrahim'in bulunduğu sırada Karakoçan Bomba olayını beraber plânlamıştık. Ali Haydar YILDIZ'ın görev Tim'ine İbrahim Halil AKYOL'dan baska kimi aldığını bilmiyorum. Belki başka arkadaşları da alıp götürmüş olabilir.

Yukarıda kaydetmeyi unuttum. Aralık 1972 başlarında Baki İŞÇİ'ye dağıtması için beyanname vermiştim. TIKKO beyannamelerini dağıtırken yakalanıp Diyarbakır'a getirilmiş.

Karakoçan olayından sonra Ali Haydar YILDIZ döndü. İbrahim Halil AKYOL gelmedi. Ocak ayı ortalarında yoğun kar yağdı. Havalar büsbütün soğumuştu bu yüzden barınabileceğimiz bir yer aradık. Ve Vartnik Mezrasındaki boş bir kömü bulduk ve buraya yerleştik. Kömüye geldiğimizde ben, İbrahim KAYPAKKAYA, Ali Haydar YILDIZ, Süleyman YEŞİL, Murat AYDIN ve Kamer ÖZKAN ile Yılmaz KARAKOÇ varlardı. 20 Ocak 1973 ten sonraki günler içinde yiyeceğimiz bitmişti. İçimizdeki arkadaşlardan Murat, Kamer ve Yılmaz KARAKOÇ'u Tunçeli'ye gönderdik. Onlar gittikten bir gün sonra sabaha karşı yarı karanlıkta Güvenlik kuvvetlerince basıldık. Ali Haydar YILDIZ Kömü'nün damından nöbet bekliyordu. Bizi uyandırdı kaçın dedi ve hemen toparlandık kaçmaya başladık bize bir yandan dur diyorlardı bir yandan da ateş ediyorlardı biz sür'atle kaçmaya başladık. Bir ara Ali Haydar Yıldız vuruldu düştü arkasından da İbrahim KAYPAKKAYA vurulup düştü ben ve Süleyman kaçmaya muvaffak olduk. Yalnız kaçışımız ayrı ayrı istikametlerde olduğundan birbirimizi bulamadık. Kömü'nün ateşe maruz kaldığımız aşağı kısmı çukurda kalır. Yukarıda üç yüz metre önümüzde Vartnik deresi vardır Ben kendimi dereye attım ve suya gömüldümkarlı olan sudan zorlukla çıkıp derenin yarı içinde izimi kaybettirdim geçeyi Nazimiye'ye yakın bir köyde geçirdim. Elbisemi kuruttum ve ertesi gün Rabat'a çıkarak Elazığ'a geldim. Yanımda 115 lira vardı. 8-10 gün otelde kaldım. Ve Malatya Üstü İstanbul'a geldim. Dağa iken Yılmaz KARAKOÇ bana Şehrinde Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in kaldığı evi söylediğinden Şehrine gittim araştırdım ve Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in gördüm. Burada ismini bilmediğim uzun saçlı iki arkadaş daha vardı. Bunların sempati-zan olduğunu Muharrem söylemişti. Aynı evde Yılmaz KARAKOÇ'u da gördüm. Onlar olayları duyunca İstanbul'a dönmüşler. Bu arada Cem SOMEL'le bir defa gelip gitti. Yılmaz Karakoç Mardin'li Adnan KÖLE'yi eve getirmişti. Adnanla konuştuk. Kendisinin devrimci fikirlere sahip olduğunu anladım. Devrimci stratejiyi tartıştık. İkinci defa gelişinde Adnan'ı sağlam görerek kendisine görev vereceğimi söyledim. kabul etti ve onu Diyarbakır'agöndereceğimi ve oradaki durumu öğrenmesini haftanın her cuma günü İstanbul'dan Diyarbakır'a gelecek irtibatçı ile Dilan sineması önünde saat 12.00-12.30 arasında

4

Handwritten signature

Handwritten signature

(Sanık MUZAFFER ORUÇOĞLU'nun ifadesinin devamıdır) ARS

buuşmasını ve oradan topladığı havadisleri bildirmesini emrettim. Çünkü Diyarbakır Sıkıyönetimde bizim arkadaşların bir çoğu götürülmüştü. Onların akibetini merak etmekte idim. Adnan'a giderken bazı yayınlar ve kitaplar da vermiştim. Adnan'ın yakalandığı önce duymadık sonra ben Süleyman YEŞİL'i buluşma yapması için Diyarbakır'a göndermişti herhangi bir buluşma yapamadan eli boş döndü ben de 1973-Mart ortalarında Malatya'da çalışmalar yaptığını İbrahim'in söylediği arkadaşları İrfan ÇELİK'i bulmak için Malatya'ya hareket ettim. Mutad randevu yerimiz olan Söğütlü Cami geçmesinin önünde bekledim gelen giden olmadı. Üç gün aynı yere gidip baktığımda kimseyi göremeden İstanbul'a döndüm. Ben malatyada iken radıodan ve gazetelerden Şehremindeki evin basıldığını Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in öldüğünü Kutsiye BOZOKLAR'ın yakalandığını, Keza Ali ŞENÇİ ve Feryal SARIOĞULLARININ Ele geçtiklerini duydum. Ben Kutsiye ile Şehremindeki evde bir defa görüşmüştüm. Kendisi bilinçli ve inançlı bir kızdı. Ali Şenci ve Feryal'ı Şehreminde kaldığım sürede görmedim. Ancak onlar da Muharremle beraber ~~hakkında~~ kaldıkları na göre bizim örgütün ideolojisine oryanta olmuş ve sempati duymuş kimseler olmak lâzım gelir. Ben daha sonra Cem'den Ali Şenci ve Feryal'in örgüte yeni girdiklerini ve acemi olduklarını duydum. Daha doğrusu örgüte girme pozisyonunda olduklarını söyledi ve duydum. İstanbul'a gelince daha önce Şehreminde tanıdığım işçi kesiminde Muhsin canığın Bağcılarda kalmakta olduğu eve gittim. Zaten İstanbul'da iken yani Şehreminde kaldığım sırada bağcılar'a da gidip gelmişim. Cem Somel'de burada yatıp kalkıyordu Ahmet Muharrem ÇİÇEK ve Kutsiye'de bu eve gelip gidiyorlardı. Benim Şehreminde kaldığım süre zarfında iki tabanca olduğunu gördüm. Bir miktarda dinamit vardı. Ve ayrıca Koka dait Yangın bombası da bulunuyordu. Daha doğrusu bu bombanın malzemesi vardı. Örgüt yayın ve kitapları da mevcuttu. Bağcılarda yeniden örgüt olarak toparlanmak ve bir miktar para temin ederek örgüt çalışmalarına devam etmeyi düşündük. Ve burada bir toplantı yaptık ben Cem SOMEL, Muhsin ÇANIK ve Şoför İsmail DOĞAN'dan oluşan bir üst komite kurduk ve hemen Muharrem ÇİÇEK'in öldürülmesi olayını kınayan bir bildiri kaleme aldım. Bu bildirileri ben bir miktar çoğaltarak çeşitli yerlere dağıtmalarını arkadaşlara söyledim. Yalçın BÜYÜKDAĞLI, Zeki ŞERİT, Sami SARI, Süleyman YEŞİL gibi arkadaşlarla takviye olarak toparlandık. Eyvelden beri örgütte olduğu anlaşılan Nezihe BAHAR da katıldı. Ancak Bağcılardaki eve gelip gidenler arttığından şüphe çekeceğimizi düşünerek Sağmalcılarda Yeni bir ev tuttuk. Bu evi Muhsin ÇANIK tuttu. Sağmalcılarda arkadaşlarla işçiler arasında kuracağımız örgütü ve çalışmalarını gözden geçirdik. Hatıladığım kadarı ile EAS, ADEL, JAWA fabrikalarının da bazı kişiler üzerinde durduk. Gayem Sempatizan işçileri saflarımıza çekmek ve örgütümüzü genişletmekti. Sağmalcılara İsmail DOĞAN, Muhsin ÇANIK, Cem SOMEL, Süleyman YEŞİL geldiler. Sağmalcılardaki çalışmamızda kısa sürdü. Oradan Esenler'e gittik. Esenlere gittiğimizde Muhsin'in kardeşi Hanife'de vardı. Burada ayrıca bir ev daha tutmayı düşündük. Ve Fikirtepedeki evi Hanife Canik kiraladılar. Yanlış söyledim. Nezihe Bahar ve Yalçın BÜYÜKDAĞLI kiraladılar. Burada Sami SARI ve Nezihe BAHAR'ı da kucumuza alarak yeni plânlamalar yapmayı düşündük. Bir hayli para sıkıntısı çekiyorduk. Bu yüzden arkadaşların bildiği bazı evlerde ve zengin bilinen kişileri soymak için tasarlarda bulunduk. İsmail DOĞAN iki tabanca getirmişti Nezihe BAHAR'da bir doktorun ve Yalçın da birkaç bildiği zengin kişinin istihbaratını verdi. Tarihini hatırlıyamadığım bir gün Sami SARI ile Zeki Balmuncuda bir doktorun evine gittiler. Eve girtilerse de hizmetçi ve oğlunu görünce yani ev sahibinin oğlunu görünce bir şey yapamadan gelmişler. Ben Fikirtepedeyken de "Halkımıza Bildiririz" başlıklı bildirilerden çoğalttık bunu Antepten gelen Kemal takma adlı bir arkadaşla da oraya gönderdik. Ben Yalçın ve Zeki'nin bildiri dağıtırken Zeytinburnunda polislerle çatıştığını bilmiyorum. Yalnız Zeki ŞERİT Esenlerde ihbarcı bir bakkalın dükkanına bomba koymasını teklif etti. Bu arada yalçın BÜYÜKDAĞLI'da Filizakının çocuğunu kaçırılması ve fidye istenmesi teklifinde bulundu. Yanlış söyledim bu teklifi SAMİ yaptı. Ben esas itibariyle örgüt olarak çocuk kaçırmaya karşı düşüncedeyim. Bu sıralarda örgüt içinde sayımız epey olmakla beraber her kes bir şey söylüyordu Muharrem'in öldürülmesi ne mukabele olmak üzere bazı polis karakollarının basılması düşüncesi ileri sürülmüştü ben buna karşı çıktım ise de Sami SARI ile Zeki ŞERİT Altunizade Polis karakoluna baskı yapmak bomba atmak istemişler ve tarihini hatırlıyamadığım Nisan ayı ortalarında bir gece bu karakolun bulunduğu yerin mevkiine yaklaşmışlar fakat dönerken bekçilerle karşılaşmışlar ve karşılıklı ateş teatisi olmuş bekçilerden birisi ölmüş birisi de yaralanmış bunu bana olayın ertesi günü Sami ve Zeki bizzat söylediler ben kendilerini sert bir dille eleştirdim. Diğer polis karakollarının basılması şeklindeki tasarımlar bunun üzerine geri kaldı. Müteakip günlerde Sami SARI Güvenlik Kuvvetlerince ele geçirilmiş ve buru üzerine Fikirtepedeki yerimiz belli oldu. Ve bir gece Fikirtepe'ye baskın düzenlenmiş ve burada kalan arkadaşlarımız Yalçın BÜYÜKDAĞLI, Zeki ŞERİT, Nezihe

(Sanık MUZAFFER ORUÇOĞLU'nun ifadesinin devamıdır)

TUSTAN 141
ARŞİV

BAHAR, yakalanmışlar. Ve burada arkadaşlar örgüte ait kitap, yayın ve yangın bombasının ve diğer belgelerin ele geçmemesi için güvenlik kuvvetleri tarafından sarıldıklarında evi ateşe vermişler. Bu olaydan bir gün evvel veya bir gün sonra da Süleyman YEŞİL yakalanmış onun nerede yakalandığını bilmiyorum. Ben bütangaz tüpünü satmak için Süleymanı göndermiştim bir daha gelmemiştir. Nezihe'nin yakalandığı zaman ben, Cem SOMEL ve Hanife CANİK esenlerde kalıyorduk. İstanbul'a ilk geldiğim sıralarda Davut KURUN'u görmüştüm randevu verdim randevuya gelmedi, yakalanıp yakalanmadığını duyamadım. Ben fırsat buldukça örgütün silahlı mücadele yolundaki temel görüşlerini ortaya koymak bakımından evvelce görüş birliği halinde tesbit ettiğimiz ilkeleri yazıyordum ele geçen TIKKO kararname ve ceza yasaları bunlar arasındadır. Ayrıca Esenlerde iken Bekçi'nin arkadaşlarımız tarafından öldürülmesi olayında kötü bir maksadımız olmadığını belirtmek için de bir yazı kaleme almıştım. Bunları çoğaltarak dağıtacağım. Fakat fırsat olmadı 3-4 gün içinde bizde basılıp yakalandık. Yakalandığımızda benim üzerimde Belçika tabancası vardı. Cem Somel'de bir şey yoktu. Bir tane kendi yaptığımız bomba vardı. İçi boş manevra bombaları da mevcuttu. Zannediyorum bir tane idi. Çok miktarda örgütün yayınları kaleme aldığım kararları ve ceza yasaları vardı. Örgütün hedef aldığı kişileri ve kuruluşları belirleyen ilkeler de bunlar arasında idi. Ayrıca kitap ve teorik yayınlar da mevcuttu. Bu arada bir sempatzanın evi de Leventte aranmış. Örgüt içerisindeki çalışmalar sırasında ve sol olaylara bir göz atarsak Meral YAKAR, Alan KILIÇ tarafından kazaen öldürülmüş. Ali Haydar YILDIZ müsademede bizim yanımızda öldü. Muharrem ÇİÇEK baskın sırasında müsademede öldü. Bunun dışında İbrahim ve Ali TAŞYAPAN muhtarı öldürdüler. Sami Sarı ve Zeki ŞERİT'de bekçiyi öldürdüler. Nezihe BAHAR Zeki ŞERİT ve Yalçın evi ateşe verdiler. Kutsiye, Hikmet ŞENSES, yaralandılar. İbrahim KAYPAKKAYA'da Vartnik'te yaralandı. Duyduğuma göre ayağı kesilmiş.

Ben Keban'dan Mehmet YILDIZ Ali Haydar YILDIZ vasıtasıyla tanıdım. Keban'da Sürveyan olan bu şahıstan bir miktar dinamit aldım. Bir defasında Ali Haydar YILDIZ'ı gönderdim, bir defasında ben gittim, bir kere de Süleyman YEŞİL'i gönderdim. Son olarak Süleyman YEŞİL'i Nisan ayı içinde Elazığ'a göndermiştim. Mehmet YILDIZ'dan 12-13 tane dinamit getirdi. Ayrıca ben Kovancılarda (Elazığ'daki bir kahveciden Ali Haydar YILDIZ'ın dinamit getirdiğini biliyorum. Fakat Kahvecinin ismini bilmiyorum Benim Tunçeli'de bulunduğum sıralarda Elazığ'a gittiğim zamanlar Celayir Palas Otelinden Mehmet YILDIZ'ı aramam doğrudur. Her seferinde benim geri çevirmemiştir. Keza arkadaşlar gittiğinde de boş dönmemiştir. Mehmet Yıldız 'la başlangıçta anlaştık kendisi devrimci düşünceye karşı sempati duyuyordu. Bizim dinamitleri ne yolda kullanacağımızı kendisinin söyledi ve bunları kır eylemlerinde kullanacağımızı biliyordu. Fakat son zamanlarda bu iş başımıza bela olur diyor ve çekiniyordu.

Örgütümüz olan TKPML nin asıl amacı silahlı mücadele yolu ile işçi köylü diktatöryasını kurmak bunun için aşamalı bir çalışma düzeni öngörüydük. Herşeyden önce kırlarda fabrika ve işyerlerinde, sendika ve devlet kuruluşlarında girişeceğimiz yaygın bilinçlendirme çabasından sonra geniş bir sempatzan kitle ve kadro meydana gelmiş olacaktı. Silahlı hareketi bu temel düzenine kurmak gerektiği. Bilinçlendirmek çabasından sonra işveren ve hakim güçlerle mücadele ^{siyaseti} hareketi başlayacaktı özellikle patronlara karşı işçi sınıfını ağalara karşı köylü sınıfını aktif eylemlere götürerek bir çalkantı meydana gelecekti. Bu arada hareketimize karşı koyan faşist Devlet güçleri ile mücadele edilecekti. Bütün bu mücadeleler başarılı bir düzeye getirildikten sonra kırlardan şehirlere doğru silahlı hareket başlatılacaktı. Kırlardan başlayan silahlı harekete bir çığ gibi büyüyen katılmalarla hareket gelişecek ve bütün yurdu kapsayacaktı. Silahlı bir ihtilal şeklinde ki savaş sonrası işçi köylü diktatöryası tesis edilip komünizme varan bir yol açılacaktı. Mücadeledeki strateji halk savaşı yolu idi yani Halkın desteğini almadan ve onun rızasını kazanmadan silahlı mücadelenin sonuç vermesi imkansızdı. Şayet bunu somut bir misal olarak canlandırmak lâzım gelirse Komünizmdeki gerçekleştirilen Halk Savaşı biçimindeki devrimdi. Bir bakıma halkın halk için savaşı komünizmi yaratmış olacaktı. Bizim görüşümüze göre bugünkü Sovyet Rusyanın idaresi gerçek bir komünizmi kurmakta ve ona varmakta başarısız bürokrat bir görünüm göstermektedir. Rusya'da komünizm yoktur bir avuç idareci ve hakim zümrenin tesis ettiği Devlet Kapitalizmi mevcuttur. Fidalkastro'nun maceracı ve gözboyayıcı devrimi de onları hiç bir zaman komünizme götürmez. Ben yaptıklarımın hesabını vicdanımda muhasebe ediyorum ve elbette bunun cezasını çekeceğiz. Sorgumu gayet demokratik bir anlayışla olayları bilerek benimle kurduğunuz diyalog sonunda almış olmanız karşısında memnun oldum. Halbuki çok baskı göreceğimizi yapmadığımız bir çok şeyleri kabul ettirmek için zorluyacağınızı ve bizi zorla kabule götüren bir netice ile sorgumu sonuçlanacağını zannediyordum. Fakat yanlışım dedi. Emniyet tarafından yapılan sorgusunun da kendi insiyasifine bağlı olarak

yapıldığını söyledi. Ancak Savcılık ifadesinde örgütsel faaliyetlerinin özüne ilişkin suallere ve gelişme dizinine uygun olarak ifade alındı. Beyanlarım tamamen doğrudur genel hatları itibariyle teserrüata kaçmaksızın olaylar anlattığım seyirde kendini göstermiştir. Bütün Beyanlarımı huzurunuzda tekrar doğrularım dedi başka bir diyeceği olmadığını beyanla birlikte tutulan işbu ifade zaptı okunarak imza altına alındı.
4/Temmuz/1973

As. Savcı
Hâkim Kd. Yzb.
Yaşar DEĞERLİ

Z.K.
Svl. Me.
Semiha Çöğürlü

SANIK
MUZAFFER ORUÇOĞLU

Süleyman YEŞİL'in ifadesinde Vartnikteki müsademe sırasında birlikte buldukları arkadaşların dörtten ziyade olduğunu beyan etmesi ve bu şahsı Tunçelili Hukuk Fakültesi öğrencisi Hüseyin BOZKURT olarak belirtmesi karşısında Muzaffer ORUÇOĞLU tekrar huzura alındı. Ben unuttuğum gerçekten Hüseyin BOZKURT'ta o sırada Kömüde idi. Hüseyin BOZKURT İstanbul'dan irtibatçı olarak İbrahim KAYPAKAYA tarafından gönderilmişti. İbrahim KAYPAKAYA Hüseyin BOZKURT'tan bir hafta kadar sonra kendisi de dağa geldi. ve bizi buldu dedi. Ben Süleyman YEŞİL'in yakalandığını ifade ettiğiniz İsmail DOĞAN'a ait 500 evler'e hiç gitmedim. Dedi.

Ben Mayıs-1972 başlarında Teğmen Fehmi ALTINBİLEK'in evine dinamit atılması görevini Süleyman YEŞİL ve Hayrettin İPEK'e verdiğim Atılma olayından sonra Süleyman YEŞİL Değ'te gelerek bana dinamiti attığını ve patlamanın meydana geldiğini söyledi. Bu hususta hiç bir tereddütüm yok dedi. Bu görevi ben başkasına vermedim. Başkasının da daha ilk sıralarda böyle bir eylem yapacak bilgisi ve cesareti yoktur dedi işbu beyanlarda okunarak imza altına alındı. 4/7/1973

As. Savcı
Hâkim Kd. Yzb.
Yaşar DEĞERLİ

Z.K.
Svl. Me.
Semiha Çöğürlü

SANIK
MUZAFFER ORUÇOĞLU

TÜRKİYE SOSYAL